

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.148 van 18 april 2014
in de zaak A. 210.755/XIV-35.335**

In zake : Laurens ROTTIERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jan Ghysels en Kris Wauters
 kantoor houdend te 1170 Brussel
 Terhulpssteenweg 187
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de beroepscommissie KMS van 16 september 2013 houdende de bevestiging van de uitspraak van de deliberatiecommissie Ma2 POL van de Koninklijke Militaire School (KMS) van 27 augustus 2013 waarbij is besloten dat de heer Laurens ROTTIERS, Olt KBO, definitief mislukt is”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier en een nota ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 april 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Jan Ghysels en Sophie Bleux, die verschijnen voor verzoeker en Commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 21 augustus 2006 wordt verzoeker aanvaard als student aan de Voorbereidende Divisie tot de Koninklijke Militaire School (VDKMS).

Op 16 augustus 2007 wordt hij aanvaard als student van de 162ste promotie van de polytechnische faculteit (162 POL) aan de Koninklijke Militaire School (KMS) in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier (KBO) en start hij zijn vorming.

Op 25 juni 2008, op het einde van zijn eerste academiejaar (2007-2008), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor zes vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Na het afleggen van deze drie herexamens behaalt verzoeker nog voor één vak een tekort en moet er op 29 augustus 2008 opnieuw beraadslaagd worden door de deliberatiecommissie. De deliberatiecommissie oordeelt dat

verzoeker, ondanks het tekort voor dat vak, de capaciteiten heeft om te slagen mits hij hard werkt. Verzoeker wordt dan ook geslaagd verklaard.

Op 25 juni 2009, op het einde van zijn tweede academiejaar (2008-2009), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor vier vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Verzoeker slaagt voor deze drie herexamens.

Op 25 juni 2010, op het einde van zijn derde academiejaar (2009-2010), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor vijf vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Na het afleggen van deze drie herexamens behaalt verzoeker nog voor één vak een tekort en moet er op 26 augustus 2010 opnieuw door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden. De deliberatiecommissie verklaart verzoeker niet-geslaagd, doch oordeelt hem aan te hechten aan de volgende promotie (de 163ste promotie van de polytechnische faculteit - 163 POL).

Verzoeker tekent beroep aan tegen deze beslissing van de deliberatiecommissie.

Op 21 september 2010 bevestigt de beroepscommissie de uitspraak van de deliberatiecommissie van 26 augustus 2010. Dit wordt gemotiveerd al volgt:

“Professionele hoedanigheden

- Na aanhoring van de argumenten van betrokkene ter zitting, waarmee de beroepscommissie rekening heeft gehouden;
- Gezien betrokkene een onvoldoende score heeft behaald op het vak CG006 in 2e zit (8,5/20)”

Op 29 juni 2011, op het einde van zijn herbegonnen derde academiejaar (2010-2011), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij een onvoldoende score behaalde voor twee vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker voor één vak een herexamen dient af te leggen.

Verzoeker slaagt voor dit herexamen en behaalt op 31 augustus 2011 het diploma van bachelor in de ingenieurswetenschappen.

Op 27 juni 2012, op het einde van zijn vierde academiejaar (2011-2012), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij een onvoldoende score behaalde voor drie vakken. De deliberatiecommissie beslist dat slechts voor twee vakken herexamens moeten afgelegd worden.

Verzoeker slaagt voor deze twee herexamens.

Op 26 juni 2013, op het einde van zijn vijfde academiejaar (2012-2013), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden omwille van een onvoldoende score voor drie vakken, hetgeen in het proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie als volgt wordt verwoord:

“Reden voor de oproeping van de commissie:

a. In rechte:

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §2.

b. In feite:

Professionele hoedanigheden: EC006 (Inleiding tot economie), DE021 (Eindscriptie (1ste lezer)), DE022 (Eindscriptie (2de lezer))”.

In dit proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie wordt met betrekking tot het verslag van de hoorzitting het volgende vermeld:

“Promcdt: leerling heeft slecht gewerkt; waande zich al afgestudeerd; heeft alle bruggen verbrand op karakterieel vlak. Prof: duidelijk dat leerling zich niet inzet en niet ingaat op de hem aangeboden hulp. De leerling houdt geen rekening met de aanwijzingen van de prof. DEAO: leerling heeft waarschijnlijk de capaciteit om een eindwerk te maken; is tot degelijk werk in staat als er strenge chefs boven hem staan”.

De deliberatiecommissie beslist vervolgens dat verzoeker herexamens mag afleggen en zijn masterproef opnieuw mag indienen.

Op 14 augustus 2013 levert verzoeker de gedrukte versie van zijn herwerkte eindscriptie in bij de tweede lezer.

Op 19 augustus 2013 legt hij het herexamen “EC006: Inleiding tot economie” af.

Verzoeker behaalt voor de drie voornoemde vakken de volgende scores:

DE021 : Eindscriptie (1ste lezer) : 10/20

DE022 : Eindscriptie (2de lezer) : 10/20

EC006 : Inleiding tot economie : 7,33/20.

Op 22 augustus 2013 wordt verzoeker opgeroepen voor de deliberatiecommissie.

Verzoeker vraagt om tijdens de hoorzitting van 27 augustus 2013 gehoord te worden door de deliberatiecommissie.

Op 27 augustus 2013 wordt dan door de deliberatiecommissie over verzoeker beraadslaagd omwille van een onvoldoende score voor één herexamen, hetgeen in het proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie als volgt wordt verwoord:

“Reden voor de oproeping van de commissie:

a. In rechte:

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §2.

b. In feite:

Professionele hoedanigheden: EC006 (Inleiding tot economie)”.

In dit proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie wordt met betrekking tot het verslag van de hoorzitting het volgende aangehaald:

“Promcdt: gebuisd voor herexamen economie, voor de rest een valabel kandidaat waar Defensie 6 jaar in geïnvesteerd heeft; heeft een sterke chef nodig, dan zal hij goed werk leveren; heeft zich meer als student gedragen dan als kandidaat-officier. Lln: ik heb zeer goede kritiek van het kader gekregen tijdens het winterkamp; ik ben daardoor beginnen te zweven en dacht dat ik er al was; ik kon niet snel genoeg promcommandant worden. Ik schaam mij nu voor mijn houding en hoop dat ik de kans krijg om de mensen die in mij geloven te bewijzen dat ik een goede officier kan worden. Ik heb veel geleerd (gas terugnemen, focussen, arrogantie onder controle houden,...) Prof: het eindwerk is 10 waard, niet meer. Prof: ik heb hem in zijn bachelorjaren al gewaarschuwd voor zijn houding. Prof economie: het herexamen was zeker doenbaar, de leerling heeft niet genoeg gestudeerd”.

De deliberatiecommissie neemt vervolgens de volgende beslissing:

“Professionele hoedanigheden: De kandidaat bezit de vereiste professionele

hoedanigheden niet meer en is definitief mislukt”.

Dit wordt gemotiveerd als volgt:

“a. Motivering in RECHTE

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §3, 4°.

b. Motivering in FEITE

Professionele hoedanigheden: is niet geslaagd in EC006 (Inleiding tot economie).

De deliberatiecommissie verklaart de leerling definitief mislukt”.

Op 27 augustus 2013 tekent verzoeker beroep aan tegen deze beslissing van de deliberatiecommissie, hetgeen door hem wordt gemotiveerd als volgt:

“Ik wens een beroepscommissie aan te vragen, aangezien ik mij niet kan vinden in de genomen beslissing van de deliberatiecommissie van 27 aug 2013 dat ik definitief mislukt ben voor mijn professionele hoedanigheden zijnde “Inleiding tot de economie”. Ik meen de genomen beslissing te kunnen weerleggen met mijn mondelinge argumentatie voor de commissie. Ik wens me te laten bijstaan door de heer Chris Huybrechts vast afgevaardigde VSOA”.

Op 9 september 2013 wordt aan verzoeker de oproep voor de beroepscommissie betekend.

Op 16 september 2013 vindt de hoorzitting van de beroepscommissie plaats. Verzoeker wordt er door de voorzitter van de beroepscommissie op gewezen dat zijn aanvraag voor beroep geen motief vermeldt, doch dat daarin enkel verwezen wordt naar zijn argumenten die hij mondeling zou uiteenzetten. Daarom wordt verzoeker gevraagd zijn argumenten thans uiteen te zetten.

Daarop haalt verzoeker ondermeer aan dat hem gezegd werd dat zijn eindwerk het hoofddoel is, aangezien dit uiteindelijk toch dertig studiepunten en een half jaar van het academisch jaar in de KMS beslaat, zodat dat eindwerk tot een goed einde dient te worden gebracht.

Wat het niet-slagen voor het herexamen van de cursus “Inleiding tot de economie” betreft, stelt verzoeker:

“Dus op 16 augustus geef ik mijn eindwerk binnen en dan had ik exact twee

dagen tijd om mijn examen van economie voor te bereiden. Ik heb dan mijn examen economie voorbereid. Ik heb toen een beginnersfout gemaakt, ik geef dat toe, ik heb de nacht van zondagavond op maandag heb ik gans de nacht doorgedaan. Waarom? Dat was een cursus "Inleiding tot economie". Dat was mijn eerste cursus economie die ik heb gekregen, dit was een cursus vol met definities, vol met begrippen die aangehaald werden, je moet die gewoon kunnen produceren. Nu als kandidaat polytechniker was ik dat eigenlijk ook een beetje verleerd, ik had dus effectief wel mijn vijf, zes, zeven dagen nodig om dat in mijn hoofd te krijgen. Ik heb die nacht zitten herhalen en herhalen. Uiteindelijk 's anderendaags examen. Het examen bestaat uit twee delen. Een deel op tien punten en een deel op vijf punten. En dat deel op tien punten staat op open vragen. Dus open vragen, verbanden leggen tussen het eerste en het zestiende hoofdstuk, dus de hele cursus. En daaruit blijkt, want ik heb een onderhoud gehad met de professor, dat ik mijn stof wel degelijk beheerste. Dus ik had een 6,5/10, dus een 13/20 op dat examen, op die open vragen. Nu wat was het probleem. Het probleem was die andere vijf punten. Die andere vijf punten waren vijf meerkeuzevragen. Nu ik zat al met die stress want dit was mijn laatste examen, ik was totaal niet uitgeslapen, ik had ook maar twee uur gekregen in plaats van de voorziene drie uur en uiteindelijk van die vijf meerkeuzevragen zag ik de subtiliteit niet meer in en heb ik er vier van de vijf fout ingevuld, met als gevolg giscorrectie. Ook het eerste examen dat ik tegenkwam op de KMS, ik had nog nooit giscorrectie gehad, maar dat terzijde. Dan worden er gewoon punten afgetrokken totdat ik uiteindelijk een 5,5/15 had, dus gebuisd, omgerekend 7,33/20".

Uit verzoekers verdere verklaringen blijkt dat hij zijn eindwerk heeft laten primeren, aangezien dit 30 studiepunten beslaat. Hierdoor kan de onvoldoende voor het vak economie, dat op veel minder studiepunten staat, verklaard worden.

Tijdens de hoorzitting beklemtoont de voorzitter van de beroepscommissie nog dat verzoeker de basisprincipes van economie moet mee hebben als militair. Verzoeker pikt hierop in en erkent dat hij niet geslaagd is voor dit vak, doch dat hij ondanks slechts twee dagen studeren bijna geslaagd is, dat hij de open vragen van de leerstof beheerste en dat hij er met zelfstudie zeker zal komen. Een lid van de beroepscommissie werpt op dat de punten de punten zijn. Daarop antwoordt verzoekers verdediger dat punten gedelibereerd kunnen worden, waarop het lid van de beroepscommissie op zijn beurt antwoordt dat er wel grenzen zijn en de voorzitter van de beroepscommissie dat een zeven wel "diep" is, minder dan acht.

Nadat nog twee getuigen zijn gehoord, neemt de beroepscommissie haar beslissing. Aan verzoeker wordt deze beslissing mondeling toegelicht als volgt:

“Na het aanhoren van de beroepsargumenten van uzelf en de verdediging, naar de argumentatie van de twee getuigen, we hebben proberen er rekening mee te houden, maar spijtig genoeg, het feit dat u een probleem hebt gehad met time-management ten gevolge van uw thesis, dat is voor ons geen doorslaggevend element om de deliberatiecommissie tegen te spreken. En u blijft dus met een tekort van 3 ECTS-en zitten. Dus wij bevestigen de beslissing van de deliberatiecommissie. Spijtig dat je dat niet hebt aangehaald in uw derde jaar om uitstel te vragen, want dan hadden we wel de mogelijkheid gehad. We hebben het dus allemaal nagekeken in de reglementering, maar dat kunnen we spijtig genoeg nu niet meer gebruiken om u een nieuwe kans te geven. Dus bijgevolg bent u voor uw vorming definitief mislukt. U zou graag militair blijven, ik denk dat we daar een mouw kunnen aanpassen, dat men u mogelijkheden kan bieden. Het enige andere dat ik u kan aanraden is, probeer via een burgeruniversiteit die extra ECTS-en op te halen en alsnog uw diploma te laten valoriseren. Normaal gezien zou de KMS u toch een attest moeten geven van uw Bachelor op zijn minst en uw ECTS-en die je wel bent geslaagd”.

In het proces-verbaal van de hoorzitting van de beroepscommissie van 16 september 2013, waarin tevens de thans bestreden beslissing is opgenomen en dat op dezelfde datum aan verzoeker ter kennis is gebracht, wordt ondermeer gesteld wat volgt:

“3. Reden voor de oproep van de commissie:

- a. In rechte: (1)A16-K1 Art 20quater; Art 20decies
(2)A16-K7, Art 8 en 8bis
- b. In feite: (1)Wat de professionele hoedanigheden betreft, heeft de kandidaat NIET het minimum cijfer behaald om te slagen.
(2)Definitieve mislukking, uitgesproken door de deliberatiecommissie van 27 Aug 13 te Brussel
(3)Dient beroep in tegen de hierboven vermelde beslissing.

4. De betrokken kandidaat:

- a. wordt opgeroepen om gehoord te worden JA
- b. vraagt om gehoord te worden JA
- c. dient een verweerschrift in JA
- d. kiest ervoor om zich te laten bijstaan/vertegenwoordigen door een raadsman JA

(...)

11. Beslissing van de commissie:

a. Motivering in rechte:

- (1) A16-K1, Art 20quater, §3, 1ste lid 4° (mislukking)
- (2) A16-K1, Art 20decies

b. Motivering in feite:

- Na het aanhoren van de beroepsargumenten van betrokkene en zijn verdediging;
- Na het aanhoren van de argumentatie van de twee getuigen;
- En hiermee rekening gehouden te hebben;
- En betrokkene geen doorslaggevend nieuw element heeft aangebracht;
- Gezien de minimale voorwaarden met name het minimum aantal ECTS niet is behaald.

c. Beslissing:

De commissie bevestigt de beslissing van de deliberatiecommissie.

De commissie beslist met meerderheid van stemmen dat de kandidaat mislukt is voor de vorming en beschikt niet over de vereiste professionele hoedanigheden.

Betrokkene is bijgevolg definitief mislukt”.

Op 20 september 2013 doet Commandant Olivier Del Tedesco
volgend voorstel:

“Ten gevolge van de deliberatiecommissie van 27 Aug 2013, wordt betrokkene ROTTIERS Laurens, OLT, Groep D of Landmacht voorgesteld voor het verlies van de hoedanigheid KBO (kandidaat beroepsofficier).

Betrokkene wenst een herklassering te bekomen naar de categorie KGO in één van de drie volgende korpsen en specialiteiten:

1. Logistiek
2. Verkenningstroepen
3. Genie”.

Dit voorstel bekommt vier gunstige adviezen.

Op 29 oktober 2013 tekent verzoeker voor akkoord met “de keuze infanterie (keuze 1) als bijkomende keuze indien er geen personeelsbehoefte is in de drie eerder opgegeven wapens”.

Op 30 oktober 2013 stelt verzoeker een willig beroep in tegen de beslissing van de beroepscommissie van 16 september 2013 en verzoekt hij de beroepscommissie om haar beslissing in te trekken en hem alsnog geslaagd te verklaren.

Met een e-mail van 6 november 2013 wordt aan de raadsman van verzoeker meegedeeld dat aan het verzoek om de beslissing van de beroepscommissie in te trekken geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Op 21 november 2013 wordt de reclassering van verzoeker in de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier (KGO) bij de Landmacht, in het Korps van de Infanterie (GS01X) toegestaan. Dit wordt als volgt gemotiveerd:

“In rechte:

A16-K4-Art 84, vervangen door het KB van 23 Jun 05, §1, gewijzigd bij het KB van 23 Mei 06; §2, 3°.

In feite:

Er bestaat een personeelsbehoefte waaraan de kandidaat kan voldoen”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. De verwerende partij werpt op dat verzoeker de beroepscommissie in het ongewisse heeft gelaten betreffende zijn beroepsmotieven. Hij heeft enkel gesteld de commissie te kunnen overtuigen met zijn mondelinge argumentatie ter zitting. Nochtans bepaalt artikel 70, § 3, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader (hierna: het koninklijk besluit van 11 augustus 1994) dat het beroep op straffe van niet-ontvankelijkheid gemotiveerd moet worden. Verzoeker heeft dit procedurevoorschrift niet nageleefd, zodat naar het oordeel van de verwerende partij de Raad van State de voorliggende vordering niet ontvankelijk zal bevinden. Dat de beroepscommissie dit niet zelf heeft gedaan, belet de Raad van State niet dit alsnog te doen.

4.2. Artikel 20decies van de wet van 21 december 1990 houdende het statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader (hierna: de wet van 21 december 1990) luidt als volgt:

“De kandidaat kan een gemotiveerd beroep aantekenen bij de beroepscommissie, naargelang het geval, tegen de beslissing van de deliberatiecommissie of van de evaluatiecommissie.

De beroepscommissie kan de beslissing van de deliberatie- of evaluatiecommissie bevestigen of, een nieuwe beslissing nemen.

De Koning bepaalt de samenstelling en de werking van de deliberatie-, evaluatie- en beroepscommissies”.

Deze bepaling voorziet in een georganiseerd administratief beroep bij de beroepscommissie tegen de beslissingen van de deliberatiecommissies betreffende de beoordeling van de professionele hoedanigheden van de kandidaten onder meer tijdens de academische vorming.

Een georganiseerd administratief beroep moet op ontvankelijke wijze zijn uitgeput opdat het bij de Raad van State ingediende verzoekschrift toegelaten kan worden. Wie dan ook niet -of op niet ontvankelijke wijze- dit administratief beroep instelt, kan vervolgens ook niet op ontvankelijke wijze een verzoekschrift bij de Raad van State indienen.

luit als volgt:

“Het beroep dat de kandidaat aantekent bij de beroepscommissie, naargelang het geval, tegen de beslissing van de deliberatiecommissie of van de evaluatiecommissie, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid:

1° met een bij de post aangetekende of bij de dienst der militaire estafetten ingeschreven brief worden ingediend, gericht aan de voorzitter van de beroepscommissie, binnen een termijn van vijf werkdagen volgend op de dag van de kennisgeving aan de kandidaat van, naargelang het geval, de beslissing van de deliberatie- of de evaluatiecommissie;

2° gemotiveerd worden.”.

Uit deze bepaling en uit artikel 20decies van de wet van 21 december 1990 volgt dus dat verzoeker zijn beroep bij de beroepscommissie diende te motiveren. Welnu, zijn verweerschrift van 27 augustus 2013 bevat de volgende motivering:

“Ik wens een beroepscommissie aan te vragen, aangezien ik mij niet kan vinden in de genomen beslissing van de deliberatiecommissie van 27 aug 2013 dat ik definitief mislukt ben voor mijn professionele hoedanigheden zijnde “Inleiding tot de economie”. Ik meen de genomen beslissing te kunnen weerleggen met mijn mondelinge argumentatie voor de commissie. Ik wens me te laten bijstaan door de heer Chris Huybrechts vast afgevaardigde VSOA”.

In dit verweerschrift verwijst verzoeker uitdrukkelijk naar zijn mondelinge argumentatie.

Er moet worden vastgesteld dat de beroepscommissie verzoeker tijdens de hoorzitting de mogelijkheid heeft geboden zijn argumenten mondeling uiteen te zetten, wat hij ook effectief en uitgebreid heeft gedaan. De beroepscommissie heeft het door verzoeker ingediende verweerschrift dus niet onontvankelijk verklaard, maar heeft het verzoeker toch toegelaten zijn beroepsargumenten mondeling te verduidelijken. De beroepscommissie heeft vervolgens een beslissing ten gronde genomen, die in haar motivering verwijst naar de door verzoeker aangehaalde beroepsargumenten. Zij heeft aldus zelf aangenomen dat het door verzoeker ingediende verweerschrift niet onontvankelijk is. In het proces-verbaal van de hoorzitting van de beroepscommissie van 16 september 2013 heeft zij onder punt 4.C. “De betrokken kandidaat dient een verweerschrift in” overigens duidelijk JA aangeduid, waardoor het door verzoeker

ingediende verweerschrift dus lijkt te zijn aanvaard en waardoor impliciet lijkt te zijn aangegeven dat verzoeker wel degelijk op ontvankelijke wijze een verweerschrift heeft ingediend. Er lijkt aldus te kunnen worden aanvaard dat de beroepscommissie het verweerschrift van verzoeker ontvankelijk heeft bevonden.

In de huidige stand van de procedure kan worden aangenomen dat het georganiseerd administratief beroep bij de beroepscommissie in casu regelmatig is uitgeput: volgende elementen samengenomen:

- Er werd effectief een verweerschrift ingediend, dat ook -zij het dan een summiere- schriftelijke motivering bevat met uitdrukkelijke verwijzing naar de mondelinge argumentatie;
- Verzoeker is tijdens de hoorzitting daadwerkelijk en uitgebreid op zijn beroepsargumenten ingegaan;
- Ook de beroepscommissie zelf lijkt verzoekers verweerschrift aanvaard te hebben door hem toe te laten tijdens de hoorzitting dieper in te gaan op zijn argumenten, door in het proces-verbaal van de hoorzitting uitdrukkelijk aan te geven dat een verweerschrift werd ingediend en door vervolgens dit beroep effectief ten gronde te onderzoeken zonder zich te beperken tot een verwerping ervan omwille van het onontvankelijk ingediend zijn.

In de huidige stand van de procedure dient de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid te worden verworpen.

V. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het middel

Enig middel

5.1. Standpunt van de partijen

5.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 20quater, § 2, en 20decies van de wet van 21 december 1990 betreffende het statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2, 28°, en 70, § 1, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader en van het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1.1. Verzoeker stelt in het eerste onderdeel dat de beroepscommissie in toepassing van de artikelen 20quater, § 2, en 20decies van de wet van 21 december 1990 uitspraak kan doen over een beoordeling wanneer een kandidaat-officier niet voldaan heeft aan de criteria om te slagen met betrekking tot de professionele hoedanigheden. In dat kader kan de beroepscommissie dezelfde deliberatiebeslissingen nemen als de deliberatiecommissie, namelijk geslaagd, definitief mislukt of alternatieve keuzes. In toepassing van artikel 2, 28°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 kan een kandidaat-officier slechts definitief mislukt verklaard worden wanneer de deliberatie er niet toe geleid heeft dat de kandidaat een maatregel bekommt bedoeld in artikel 2, 23° tot 27°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994. Hieruit kan naar het oordeel van verzoeker dan ook worden afgeleid dat een beoordelings- of deliberatiebevoegdheid wordt gelaten aan de beroepscommissie. Een dergelijke beoordeling moet terug te vinden zijn in de bestreden beslissing. Bij een dergelijke beoordeling of deliberatie mag een deliberatiecommissie zich niet uitsluitend houden aan absolute voorafgaand vastgestelde slaagcriteria, zo betoogt verzoeker zich daarbij steunende op 's Raads arrest Ingrosso nr. 137.642 van 25 november 2004. De beroepscommissie KMS moet daarenboven rekening houden met en

antwoorden op de elementen die in het raam van de beroepsprocedure door de student in kwestie aangehaald werden.

Welnu, in casu heeft de beroepscommissie zich ertoe beperkt om de bestreden beslissing als volgt te motiveren: “Gezien de minimale voorwaarden met name het minimum aantal ECTS niet is behaald”. De beroepscommissie gaat aldus op geen enkele wijze in op de elementen die blijken uit het volledige dossier en op elementen die door verzoeker tijdens de hoorzitting werden aangehaald.

Verzoeker licht verder toe dat het op grond van artikel 20decies van de wet van 21 december 1990 vaststaat dat in het kader van het georganiseerd administratief beroep de beroepscommissie zelf volledig een nieuwe beoordeling maakt en dus een wettelijke bevoegdheid en plicht heeft om te delibereren. Het begrip “delibereren” dient naar het oordeel van verzoeker te worden begrepen in zijn spraakgebruikelijke betekenis van “beraadslagen, overleggen of redeneren” en “deliberatie” houdt een beraadslaging over examenuitslagen in. Dit betekent dat een deliberatie er in casu nooit in kon bestaan dat louter vastgesteld wordt dat de in artikel 20quater, § 1, van de wet van 21 december 1990 opgesomde criteria niet (tegelijk) behaald werden. Als een deliberatie zich daartoe zou mogen beperken, dan heeft zij geen enkele zin, zo meent verzoeker. De wetgever heeft daarentegen met artikel 20quater, § 2, duidelijk geëist dat er gedelibereerd wordt.

Verzoeker wijst er op dat de deliberatiecommissie zich moet beraden over het al dan niet toepassen van een maatregel in de zin van artikel 2, 23° tot 27°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994. Een dergelijke beoordeling vereist dat het persoonlijk dossier van de niet-geslaagde kandidaat bij de beraadslaging wordt betrokken, wat wordt bevestigd door artikel 70, §1, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994.

Zoals gezegd, beschikken de deliberatie- en ook de beroepscommissie over een discretionaire bevoegdheid. Zij moeten dus ook oordelen over de mogelijkheid om de kandidaat-militair ondanks bepaalde tekorten toch te laten slagen. De beroepscommissie moet zich daarbij baseren op de toegekende cijfers en beoordelingen. Welnu, in casu blijkt uit niets dat de beroepscommissie gedelibereerd heeft over het toegekende cijfer voor het vak EC006 of over het geheel van verzoekers professionele hoedanigheden of over de

maatregelen bedoeld in het voornoemde artikel 2, 23° tot 27°, zo stelt verzoeker. Uit de motivering blijkt ook niet dat de beroepscommissie rekening heeft gehouden met de door verzoeker tijdens de hoorzitting aangehaalde elementen. Het enige motief dat werkelijk de beslissing lijkt te moeten dragen is het niet hebben behaald van het minimum aantal ECTS, wat absoluut geen afdoende motivering uitmaakt en wat net aantoonde dat de beroepscommissie niet gedelibereerd heeft. In dat opzicht heeft de beroepscommissie volgens verzoeker haar wettelijk toegekende bevoegdheid en opdracht, bepaald in de artikel 20quater, § 2, en 20decies van de wet van 21 december 1990 miskend. Bovendien schendt de beroepscommissie artikel 70, § 1, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 door zich enkel te baseren op het tekort voor het vak EC006 en niet op het volledige dossier.

Verzoeker benadrukt dat hij zich tijdens de hoorzitting van 16 september 2013 verdedigd heeft op grond van een aantal elementen, die klaarblijkelijk niet in de deliberatie werden behandeld. Daarvan is alleszins geen weerslag te vinden in de motieven van de bestreden beslissing. Wat deze door verzoeker aangehaalde beroepsargumentatie betreft, is in de bestreden beslissing inderdaad NIETS terug te vinden. De beroepscommissie weerlegt deze argumentatie helemaal niet en verwijst evenmin naar het dossier waaruit het tegendeel zou moeten blijken. Uit de opgegeven motieven kan geen weerlegging van die argumentatie worden afgeleid.

Verzoeker verwijst nog naar 's Raads arrest De Laet nr. 193.815 van 4 juni 2009 waarin werd geoordeeld dat de beroepsindienaar recht heeft op een volledig nieuw onderzoek door de beroepscommissie en dat de motieven van de beslissing er blijk van moeten geven dat de beroepscommissie de nodige aandacht heeft besteed aan de zaak. Dit houdt ondermeer in dat de beroepscommissie minstens de geuite bezwaren moet onderzoeken, beoordelen en in essentie beantwoorden. Welnu, dienaangaande is volgens verzoeker in de bestreden beslissing geen enkel element terug te vinden, ook niet in het licht van de door verzoeker tijdens de hoorzitting geopperde bezwaren.

Verzoeker concludeert dat de motivering van de bestreden beslissing heel summier is, geen enkel van de positieve elementen uit zijn dossier

bevat, geen afweging vermeldt van alle elementen van het dossier en geen antwoord bevat op zijn verweer tijdens de hoorzitting van 16 september 2013.

5.1.2.1. De verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel als volgt:

Voor zover verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, wijst de verwerende partij op artikel 20quater, § 1, van de wet van 21 december 1991 [lees: 1990] en artikel 5 van het koninklijk besluit van 26 september 2002 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School. Daaruit moet namelijk blijken dat een onvoldoende score (van minder dan 50%) voor één cursus volstaat om te mislukken. In dat geval beschikt de kandidaat immers niet over de vereiste professionele hoedanigheden.

In casu heeft de deliberatiecommissie op 27 augustus 2013 geoordeeld en beslist dat verzoeker definitief mislukt is en op 16 september 2013 heeft de beroepscommissie geoordeeld en de beslissing van de deliberatiecommissie bevestigd. Hierdoor heeft de beroepscommissie de beslissing van de deliberatiecommissie, inclusief de daarin aangewende motieven, tot de hare gemaakt. Dit betekent dus dat de beslissing van de beroepscommissie steunt op de overweging dat verzoeker, gelet op zijn op basis van het afgelegde herexamen bekomen score van 7,33/20 voor “Inleiding tot economie” (EC006), niet voldoet aan de door de wetgever gestelde voorwaarde om te slagen. Welnu, een verwijzing naar een onvoldoende score is in principe voldoende in het licht van de formele motiveringswet, en in casu zeker daar verzoeker de toegekende score nooit in vraag gesteld heeft.

Voor zover verzoeker aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de beroepscommissie haar wettelijk toegekende opdracht correct heeft uitgeoefend, wijst de verwerende partij op de artikelen 20quater, § 3, en 20decies van de wet van 21 december 1990 en de artikelen 75 en 77 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994. Welnu, op basis van artikel 20quater, § 3, van de wet van 21 december 1991 [lees: 1990] heeft de deliberatiecommissie de mogelijkheid om in hoofde van een kandidaat-militair met een onvoldoende score

met betrekking tot de professionele hoedanigheden te beslissen dat deze:

1. de vereiste professionele hoedanigheden bezit en de vorming kan verder zetten;
2. een herexamen mag afleggen;
3. aangehecht kan worden aan een volgende promotie met het oog op het herbeginnen van zijn vorming en
4. definitief mislukt is in de vorming omwille van het ontbreken van de vereiste professionele hoedanigheden.

Deze keuzemogelijkheden worden in de volgende omstandigheden voor een deel afgezwakt door het koninklijk besluit van 11 augustus 1994:

- indien de deliberatiecommissie een kandidaat-militair de toelating heeft gegeven om één of meer herkansingsexamens af te leggen en de betrokkene niet lukt in één of meerdere van deze herkansingsexamens, dan kan de deliberatiecommissie niet meer beslissen tot het opnieuw afleggen van herkansingsexamens (artikel 75). De herkansing na een herkansing is met andere woorden niet mogelijk.
- indien de deliberatiecommissie een kandidaat-militair reeds de toelating heeft gegeven om in de loop van zijn vorming te worden aangehecht aan een volgende promotie, dan kan de betrokken kandidaat in een latere fase van zijn vorming van deze gunst geen gebruik meer maken (artikel 77).

De verwerende partij merkt op dat de beroepscommissie dezelfde bevoegdheid uitoefent als de deliberatiecommissie en dus eveneens gebonden is door de door het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 gestelde beperkingen.

In casu had de deliberatiecommissie en vervolgens ook de beroepscommissie slechts keuze tussen de volgende twee beslissingen:

1. verzoeker is geslaagd in de vorming of
2. verzoeker is definitief mislukt in de vorming omwille van het ontbreken van de vereiste professionele hoedanigheden.

Verzoeker heeft immers, enerzijds, reeds in september 2010 kunnen genieten van de aanhechting aan een volgende promotie en, anderzijds,

reeds op basis van een beslissing van de deliberatiecommissie van 26 juni 2013 een herkansingsexamen voor “Inleiding tot economie” (EC006) mogen afleggen.

De verwerende partij wijst er nog op dat het motief “Gezien de minimale voorwaarden met name het minimum aantal ECTS niet is behaald” samen gelezen moet worden met de beslissing van de beroepscommissie tot het bevestigen van de beoordeling van de deliberatiecommissie. Door verder te stellen dat verzoeker tijdens zijn verweer “geen doorslaggevend nieuw element heeft aangebracht”, heeft de beroepscommissie wel degelijk voldoende tot uitdrukking gebracht dat zij een aantal overwegingen in beschouwing heeft genomen en “gedelibereerd” heeft maar desalniettemin gekozen heeft om de mislukking van verzoeker vast te stellen.

Voor zover verzoeker aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de beroepscommissie rekening heeft gehouden met zijn tijdens de hoorzitting aangebrachte elementen, heeft hij naar het oordeel van de verwerende partij de beroepscommissie echter in het ongewisse gelaten betreffende zijn beroepsmotieven doordat hij enkel verwezen heeft naar zijn mondelinge argumentatie ter zitting. De daar aangehaalde argumenten komen er volgens de verwerende partij samengevat op neer dat:

- het te wijten is aan de eerste lezer van zijn eindscriptie die hem deze eindscriptie in een eerste tijd heeft laten overdoen en hem vervolgens in tweede zittijd niet onmiddellijk en degelijk heeft bijgestuurd;
- hij zich heeft gewijd aan het herschrijven van zijn eindscriptie in de periode van 11 juni 2013 tot 16 augustus 2013, waardoor hij nog slechts over exact twee dagen beschikte om zijn examen economie voor te bereiden. De nacht voor dit herexamen zelf heeft hij doorgestudeerd, waardoor hij niet fris was op het herexamen zelf.
- de eerste lezer van zijn eindscriptie heeft het belang van het vak “Inleiding tot economie” (EC006) geminimaliseerd.

Het grootste deel van deze argumentatie heeft naar het oordeel van de verwerende partij betrekking op het herexamen voor zijn eindscriptie. Deze eindscriptie stond echter niet ter discussie voor de beroepscommissie, aangezien verzoeker in zijn tweede zittijd hiervoor geslaagd was. Met betrekking tot het indienen van deze eindscriptie in tweede zittijd stelt de verwerende partij aan de

eerste lezer ervan om een reactie te hebben gevraagd tegen de aantijgingen van verzoeker, wat door deze eerste lezer effectief is gebeurd door middel van een nota van 2 december 2013. De eerste lezer van de eindschrijving ontkent trouwens formeel in deze nota dat hij gezegd zou hebben dat één of ander vak uit het curriculum van de polytechnische afdeling onbelangrijk zou zijn en dat verzoeker het zich gerust kon permitteren daarvoor niet te lukken. Uit het voorgaande volgt volgens de verwerende partij dan ook dat verzoekers argumentatie in een heel ander daglicht komt te staan. De verwerende partij stelt het opmerkelijk te vinden dat verzoeker een uitstap naar zee belangrijker vindt dan studeren voor een herexamen, dat hij zijn eigen verklaring dat de leerstof van het herexamen “Inleiding tot economie” (EC006) reeds op 26 juli 2013 gekend was blijkbaar tijdens de hoorzitting vergeten was en dat hij na het officieel indienen van zijn eindschrijving op 14 augustus 2013 niet over slechts twee maar over vier dagen beschikte om zijn herexamen “Inleiding tot economie” te studeren.

De verwerende partij is van oordeel dat de tijdens de hoorzitting aangehaalde argumentatie van verzoeker te herleiden valt tot een louter probleem van time management. Zij wijst er op dat van een persoon die een masterdiploma in de ingenieurswetenschappen wil behalen en binnen enkele maanden een functie van pelotonscommandant wil bekleden redelijkerwijze verwacht kan worden dat dergelijk time management zijn eigen verantwoordelijkheid is. Er kan volgens haar dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat dit door verzoeker aangehaalde probleem van time management een doorslaggevend nieuw element is dat de beroepscommissie zou kunnen overtuigen om alsnog te kunnen stellen dat hij over de vereiste professionele hoedanigheden beschikt. Verzoeker kan niet opwerpen dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat de beroepscommissie het probleem van time management betrokken heeft bij haar besluitvorming. De beroepscommissie heeft dit immers onmiddellijk na haar beraadslaging en voor de betekening van het proces-verbaal aan verzoeker gemeld.

5.1.1.2. Verzoeker meent in het tweede onderdeel dat een examencommissie op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel een zorgvuldige afweging moet maken van de positieve en negatieve elementen van het dossier van een student wanneer er moet geoordeeld worden over het al dan niet geslaagd of

definitief mislukt zijn van deze student. In casu diende de beroepscommissie rekening te houden met alle elementen van het dossier van de kandidaat-officier die een vorming volgt.

Verzoeker wijst er op dat hij in het laatste jaar van zijn volledige vorming aan de polytechnische afdeling van de KMS zat. Dit betekent dat de organen van de verwerende partij de voorbije jaren steeds hebben geoordeeld dat hij voldeed aan alle vereiste hoedanigheden, waaronder dus ook de professionele hoedanigheden, om te slagen in zijn vorming. Tijdens de deliberatie van 26 juni 2013 heeft de deliberatiecommissie de twee onvoldoendes voor zijn eindschrijving en de onvoldoende voor één vak ook niet als doorslaggevend beschouwd om hem definitief mislukt te verklaren. In de tweede zitting van augustus 2013 heeft hij bovendien slechts één onvoldoende van 7,33/20 voor drie vakken behaald. Dit vak is slechts een inleidingsvak en kan niet als belangrijk bestempeld worden in zijn volledige curriculum, zo stelt verzoeker. Tevoren werd trouwens beslist dat hij voor dit vak een herexamen mocht afleggen, wat aantoont dat op dat ogenblik deze onvoldoende geen definitieve mislukking rechtvaardigde.

De voornoemde elementen moesten de beroepscommissie er volgens verzoeker toe aanzetten een uiterst zorgvuldige afweging te maken bij haar beoordeling. Deze elementen werden door de beroepscommissie echter helemaal niet afgewogen tegen het ene negatief element, vermeld in de bestreden beslissing. Een aantal belangrijke feitelijke elementen werden aldus niet in rekening gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing. De beroepscommissie heeft dan ook onzorgvuldig gehandeld en de verschillende feitelijke elementen kunnen de genomen beslissing niet in redelijkheid verantwoorden, zodanig dat de materiële motiveringsplicht is geschonden.

Verzoeker stelt dat geen enkele specifieke reden zijn “definitief mislukt” kan schragen, wat blijkt uit het aandeel van het vak EC006 in de totale studie, uit het belang van dit vak voor de gekozen richting of uit het specifieke kunnen die dit vak wil en moet uittesten.

Wat de aard van dit vak betreft, wijst verzoeker op bijlage 1 van het koninklijk besluit van 13 juli 2012 tot vaststelling van het programma van de Koninklijke Militaire School voor het academiejaar 2012-2013. Daaruit blijkt dat dit vak een waarde heeft van 3 ECTS. Dit vak heeft een waarde van 3/120 of

slechts 2,5% van de totale masteropleiding, aangezien een masterdiploma overeenkomt met het behalen van 120 studiepunten. Welnu, door verzoeker als “definitief mislukt” te verklaren, verkreeg hij geen masterdiploma. Een onvoldoende voor het voornoemde vak kan bezwaarlijk een zeer specifieke reden daartoe vormen.

Het vak EC006 vormt geen “richtingsvak”. Noch in artikel 1, 3°, noch in artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 september 2002 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School wordt verwezen naar het domein economie. Daarnaast verwijst verzoeker naar de opleiding burgerlijk ingenieur aan de Universiteit Gent, waarin het vak EC006 niet voorkomt als opleidingsonderdeel in de afstudeerrichting die overeenkomt met deze die verzoeker volgde. Uit deze argumenten kan volgens verzoeker dan ook worden afgeleid dat het vak EC006 niet van uiterste belang is voor de gekozen richting. Een onvoldoende voor dit vak kan dan ook onmogelijk een specifieke reden vormen op grond van het belang voor de gekozen studierichting.

Met betrekking tot een inleidingsvak kan bezwaarlijk worden volgehouden dat dit een specifieke kunde wil en moet uittesten. Het vak EC006 wordt bovendien slechts voor een eerste maal gedoceerd in het laatste jaar. Een dergelijk vak, dat slechts leidt tot een oppervlakkige en niet tot een grondige kennis, wil niet en moet niet peilen naar een specifieke kunde, zo meent verzoeker.

De deliberatie- en beroepscommissie hebben dit vak in casu nochtans laten primeren. Daar dit niet strookt met de werkelijkheid, noch met de reglementaire bepalingen, konden zij dit niet doen.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat er geen specifieke redenen voorhanden zijn die rechtvaardigen dat hij definitief mislukt wordt verklaard voor één tekort in zijn laatste jaar. Bovendien is zijn niveau voor dit vak niet dermate slecht. De deliberatiecommissie heeft immers op 26 juni 2013 geoordeeld dat verzoeker voor dit vak een herexamen kon afleggen, waardoor zij in wezen op dat ogenblik heeft geoordeeld dat zijn niveau voor dit vak niet zodanig laag was dat hij als “definitief mislukt” moest worden verklaard. Daarbij komt dan nog dat verzoekers score voor dit vak ook licht gestegen is.

5.1.2.2. De verwerende partij antwoordt op het tweede onderdeel als volgt:

Het tekort voor het vak “Inleiding tot economie” (EC006) is geen “accident de parcours”. Verzoeker heeft immers ten gevolge van zijn aanhechting aan de volgende promotie na zijn derde bachelor zes jaar gedaan over een vorming die normaalgezien maar vijf jaar duurt. Tijdens deze zes jaar is hij omwille van onvoldoende scores ELK jaar verschenen voor de deliberatiecommissie voor zijn examens in eerste zitting en verschillende keren in tweede zitting. In totaal heeft hij maar liefst 21 onvoldoende scores behaald en bovendien een onvoldoende score voor zijn eindschrijving. Er kan naar het oordeel van de verwerende partij dan ook niet ernstig beweerd worden dat het slagen in de vorige academiejaren als een positief element had moeten worden aangemerkt door de beroepscommissie.

Het argument van verzoeker dat hij in tweede zitting van de drie vakken slechts één onvoldoende had en dat dat vak slechts een inleidingsvak is dat niet als belangrijk kan worden bestempeld in zijn volledige curriculum, is naar het oordeel van de verwerende partij evenmin te beschouwen als een positief element. Zij wijst er op dat verzoeker niet alleen altijd academische problemen heeft gehad, doch dat ook zijn karakterieel parcours niet onbesproken was, wat blijkt uit de laatste karakteriële beoordeling door zijn promotiecommandant.

In de mate verzoeker laat uitschijnen dat de beroepscommissie de door hem aangevoerde “positieve elementen” had moeten betrekken in haar besluitvorming, stelt de verwerende partij enkel te kunnen vaststellen dat 1) de door verzoeker ingeroepen “positieve elementen” onbestaande zijn en 2) dat de bestreden beslissing berust op een onbetwistbaar feitelijk element, zijnde de mislukking voor de cursus “Inleiding tot economie” (EC006) na het afleggen van een herexamen.

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 26 september 2002 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School bepaalt dat voor elke cursus of cursusgroep een cijfer lager dan 50% beschouwd wordt als een uitsluitingscijfer. Hierin wordt dus geen melding gemaakt van enige rangorde tussen de cursussen, zodat het vak “Inleiding tot economie” (EC006) even belangrijk is als enig ander vak, zo betoogt de verwerende partij. Wat dit vak

betreft, kan trouwens bezwaarlijk worden beweerd dat het niet belangrijk zou zijn voor burgerlijke ingenieurs.

Welnu, verzoeker heeft voor dit vak slechts een magere score van 7,33/20 behaald, wat dus ruim onder de score van 10/20 ligt. In het kader van zijn marginale toetsingsbevoegdheid zal de Raad van State naar het oordeel van de verwerende partij kunnen vaststellen dat de bestreden beslissing zeker niet als kennelijk onredelijk kan worden bestempeld. De verwerende partij voegt daaraan nog toe dat de deliberatie- en beroepscommissie verzoeker niet automatisch geslaagd hadden moeten verklaren voor zijn herexamen voor het vak “Inleiding tot economie” louter omwille van het feit dat hij geslaagd was voor het herexamen van zijn eindschrijving.

5.2. Beoordeling van het eerste en het tweede onderdeel samengenomen

Artikel 20quater, § 1, van de wet van 21 december 1990 luidt als volgt:

“Tijdens een periode van opleiding of een periode van schoolvorming bezit de kandidaat de vereiste professionele hoedanigheden indien hij, bij elke beoordeling bedoeld in artikel 20ter, § 2, tegelijk aan de volgende criteria tot slagen voldoet :

- 1° zich niet onthouden hebben van deelname aan alle examens, tenzij mits geldige reden;
- 2° ten minste het minimum globaal cijfer om te slagen, behaald hebben;
- 3° voor elk uitsluitend element, ten minste het minimum cijfer om te slagen behaald hebben”.

Artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 september 2002 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School (hierna: het koninklijk besluit van 26 september 2002) luidt als volgt:

“De cijfers van de academische basisvorming worden toegekend voor elke cursus of cursusgroep onderwezen gedurende het betrokken studiejaar. Zij dienen tot het vormen van een enkel cijfer over het geheel van het studiejaar. Zij vloeien voort uit de cijfers behaald voor het dagelijks werk en voor de examens die de leerling moet afleggen. Het onderling gewicht van de examens en het dagelijks werk en het onderling gewicht van de cursussen zijn opgenomen in de bijlage A bij dit besluit. Het cijfer toegekend voor het geheel van het laatste studiejaar omvat de cijfers toegekend voor de masterproef. Voor elke cursus of cursusgroep en voor de eindschrijving wordt een cijfer lager dan 50 % beschouwd als een uitsluitingscijfer”.

Uit de samenlezing van voornoemde artikelen blijkt aldus dat de kandidaat in principe voor elke cursus ten minste een score van 50% dient te behalen opdat hij de vereiste professionele hoedanigheden zou bezitten.

Er moet evenwel ook worden gewezen op artikel 20quater, § 2, eerste lid, van de wet van 21 december 1990, dat luidt als volgt:

“Iedere beoordeling uitgebracht over een kandidaat tijdens een periode van opleiding of van schoolvorming bedoeld in artikel 20ter, § 2, waarvoor de kandidaat niet aan de criteria tot slagen heeft voldaan, of tijdens dewelke hij, zonder geldige reden, niet aan een examen of test heeft deelgenomen, wordt aan de bevoegde deliberatiecommissie voorgelegd”.

Tevens dient te worden gewezen op artikel 20decies van de wet van 21 december 1990, dat luidt als volgt:

“De kandidaat kan een gemotiveerd beroep aantekenen bij de beroepscommissie, naargelang het geval, tegen de beslissing van de deliberatiecommissie of van de evaluatiecommissie.

De beroepscommissie kan de beslissing van de deliberatie- of evaluatiecommissie bevestigen of, een nieuwe beslissing nemen.

De Koning bepaalt de samenstelling en de werking van de deliberatie-, evaluatie- en beroepscommissies”.

Uit de lezing van het voornoemde artikel 20quater, § 2, eerste lid, blijkt dus dat een beoordeling aan de deliberatiecommissie wordt voorgelegd wanneer niet aan (één van) de in artikel 20quater, § 1, van de wet van 21 december 1990 opgenomen criteria tot slagen is voldaan. Dit impliceert aldus dat in dat geval de deliberatiecommissie terzake over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt op basis waarvan zij dan één van de in artikel 20quater, § 3, van de wet van 21 december 1990 opgenomen beslissingen kan treffen. Artikel 20quater, § 3, van deze wet bepaalt inderdaad dat:

“Inzake de beoordeling van de professionele hoedanigheden beslist de deliberatiecommissie, dat de kandidaat, naargelang het geval en onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 20bis, tweede lid :

1° de vereiste professionele hoedanigheden bezit en, in voorkomend geval, de vorming mag verderzetten;

2° een herexamen mag afleggen, zijn masterproef opnieuw mag indienen en voorstellen, of opnieuw mag indienen of voorstellen;

3° uitzonderlijk de vorming mag herbeginnen en aangehecht mag worden aan de volgende promotie;

4° de vereiste professionele hoedanigheden niet meer bezit en definitief mislukt is”.

Ingeval beroep is aangetekend tegen de beslissing van de deliberatiecommissie, beschikt vervolgens ook de beroepscommissie op grond van artikel 20decies van de wet van 21 december 1990, net als de deliberatiecommissie, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid op basis waarvan zij dan de beslissing van de deliberatiecommissie ofwel kan bevestigen ofwel een nieuwe beslissing kan nemen. De beroepscommissie kan aldus eveneens één van de vier in artikel 20quater, § 3, van de wet van 21 december 1990 voorziene beslissingen nemen.

De mogelijkheid voor de deliberatiecommissie in eerste aanleg en de beroepscommissie in het kader van het georganiseerd administratief beroep om één van de vier in artikel 20quater, § 3, van de wet van 21 december 1990 voorziene beslissingen te nemen, moet evenwel worden genuanceerd. In dit opzicht dient met de verwerende partij te worden gewezen op de artikelen 75, eerste lid, en 77 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994.

Artikel 75, eerste lid, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 bepaalt inderdaad het volgende:

“Voor de kandidaat die in het herkansingsexamen niet slaagt, kan de deliberatiecommissie, onder voorbehoud van artikel 58, § 4, de beslissingen nemen, bepaald in artikel 20quater, § 3, 1°, 3° en 4°, van de wet”.

Artikel 77 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 bepaalt dan weer:

“Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 46, § 2, 4°, wordt de aanhechting van een kandidaat aan een latere promotie door de deliberatiecommissie beslist. Deze beslissing :

1° is slechts mogelijk tijdens een periode van opleiding of tijdens een periode van schoolvorming;

2° is slechts toepasselijk op een kandidaat waarvan enkel de professionele hoedanigheden als onvoldoende beoordeeld worden;

3° is slechts eenmaal mogelijk”.

In casu was verzoeker in de eerste zitting van zijn laatste academiejaar niet geslaagd voor drie vakken (in de zin van artikel 20quater, § 1, 3°

van de wet van 21 december 1990 juncto artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 september 2002) en diende hij voor deze vakken na de beslissing van de deliberatiecommissie van 26 juni 2013 herexamens af te leggen. Na het afleggen van deze herexamens slaagde hij voor twee vakken, doch behaalde nog steeds een onvoldoende voor het vak “Inleiding tot economie (EC006)” (met een score van 7,33/20).

Aangezien het dus, wat het vak “Inleiding tot economie (EC006)” betreft, om een onvoldoende ging na een herexamen, kon overeenkomstig artikel 75, eerste lid, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 slechts één van de beslissingen bepaald in artikel 20quater, § 3, 1°, 3° en 4°, van de wet van 21 december 1990 genomen worden. Bovendien moest rekening gehouden worden met het feit dat ten aanzien van verzoeker reeds in 2010 (derde academiejaar) werd beslist hem aan te hechten aan de volgende promotie, zodat een dergelijke beslissing (namelijk deze voorzien in artikel 20quater, § 3, 3°, van de voornoemde wet) overeenkomstig artikel 77 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 thans niet meer mogelijk was. Dit betekent dus dat de deliberatiecommissie in eerste aanleg en de beroepscommissie in het kader van het georganiseerd administratief beroep slechts de keuze hadden tussen de beslissingen 1° of 4° van artikel 20quater, § 3, van de wet van 21 december 1990, met andere woorden konden zij ofwel beslissen verzoeker geslaagd te verklaren ofwel beslissen verzoeker definitief mislukt te verklaren omwille van het ontbreken van de vereiste professionele hoedanigheden.

Zoals gezegd, beschikte de deliberatiecommissie in eerste aanleg en de beroepscommissie in het kader van het georganiseerd administratief beroep bij het nemen van één van de twee voornoemde beslissingen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Dit impliceert dat 1) een dergelijke beslissing slechts kan genomen worden na een zorgvuldige voorbereiding ervan en 2) in de genomen beslissing moet kunnen worden gelezen waarom werd gekozen voor die welbepaalde beslissing.

Een zorgvuldige voorbereiding van zulke beslissing houdt in dat zij slechts na een behoorlijk, afdoend, volledig en zorgvuldig onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens wordt genomen. De beslissing dient aldus te steunen op een zorgvuldige feitenvinding en een nauwgezette

belangenafweging. De feitelijke en juridische aspecten van het dossier dienen aldus deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd te worden en alle relevante gegevens van het dossier dienen afgewogen te worden, zodat uiteindelijk met kennis van zaken de beslissing kan worden genomen.

De thans bestreden beslissing van de beroepscommissie van 16 september 2013 is formeel gemotiveerd als volgt:

- Na het aanhoren van de beroepsargumenten van betrokkene en zijn verdediging;
- Na het aanhoren van de argumentatie van de twee getuigen;
- En hiermee rekening gehouden te hebben;
- En betrokkene geen doorslaggevend nieuw element heeft aangebracht;
- Gezien de minimale voorwaarden met name het minimum aantal ECTS niet is behaald.

Hieruit blijkt dus dat het definitief mislukt verklaren van verzoeker door de beroepscommissie in essentie is gesteund op het motief dat “de minimale voorwaarde met name het minimum aantal ECTS niet is behaald”. Op die basis werd de beslissing van de deliberatiecommissie van 27 augustus 2013 bevestigd. Laatstgenoemde beslissing was dan weer gesteund op de overweging “Professionele hoedanigheden: is niet geslaagd in EC006”. Uit de bevestiging door de beroepscommissie van de beslissing van de deliberatiecommissie én het voornoemde motief op basis waarvan de beroepscommissie haar beslissing heeft gemotiveerd, blijkt dus dat deze beslissing in wezen is gesteund op het niet-slagen van verzoeker voor het herexamen voor het vak “Inleiding tot economie (EC006)”. De vraag rijst of dit element een afdoende motivering van de thans bestreden beslissing vormt.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker na de beslissing van de deliberatiecommissie van 27 augustus 2013 een verweerschrift heeft ingediend bij de beroepscommissie en de beroepscommissie hem vervolgens de mogelijkheid heeft geboden om zijn argumenten tijdens de hoorzitting mondeling toe te lichten, wat hij ook effectief en uitgebreid heeft gedaan. Ondanks deze beroepsargumentatie van verzoeker, blijkt uit de formele motivering van de bestreden beslissing van 16 september 2013 helemaal niet dat de beroepscommissie deze argumenten effectief in overweging heeft genomen. Zoals

gezegd, is de bestreden beslissing immers enkel en alleen gesteund op de overweging van het niet-slagen van verzoeker voor het vak “Inleiding tot economie (EC006)”. Uit de in de bestreden beslissing opgenomen overwegingen “Na het aanhoren van de beroepsargumenten van betrokkene en zijn verdediging; Na het aanhoren van de argumentatie van de twee getuigen; En hiermee rekening gehouden te hebben; En betrokkene geen doorslaggevend nieuw element heeft aangebracht” blijkt immers geenszins dat de beroepscommissie concreet is ingegaan op de beroepsargumenten van verzoeker. Deze overwegingen zijn dan ook niet meer dan loutere stijlformules waaruit dus geenszins kan worden opgemaakt dat de beroepsargumenten van verzoeker effectief in overweging zijn genomen bij het nemen van de bestreden beslissing.

In de mate de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opwerpt dat de beroepscommissie echter in het ongewisse was van de beroepsargumenten van verzoeker en dat hij slechts verwezen heeft naar zijn mondelinge argumentatie, dient op het eerste gezicht inderdaad te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verweerschrift ter motivering van zijn beroep bij de beroepscommissie enkel verwijst naar zijn “mondelinge argumentatie”. Dit doet echter geen enkele afbreuk aan het feit dat de beroepscommissie wel degelijk op de hoogte was van de beroepsargumenten van verzoeker. Zij heeft hem, zoals gezegd, tijdens de hoorzitting immers de mogelijkheid geboden zijn argumenten mondeling uiteen te zetten, wat hij ook effectief en uitgebreid heeft gedaan. Ondanks dat de beroepscommissie naar het oordeel van de verwerende partij aan de hand van verzoekers verweerschrift in het ongewisse werd gelaten van zijn beroepsargumenten, heeft de beroepscommissie zelf het verzoeker toch toegelaten zijn beroepsargumenten mondeling te verduidelijken. Aldus heeft de beroepscommissie op het eerste gezicht wel degelijk kennis gekregen van zijn beroepsargumenten en diende zij die bij het nemen van haar beslissing in overweging te nemen. Zoals gezegd, blijkt uit de in de bestreden beslissing tot uitdrukking gebrachte motieven niet dat dit ook is gebeurd.

Uit het administratief dossier blijkt weliswaar dat aan het einde van de hoorzitting van de beroepscommissie, nadat verzoeker en twee getuigen gehoord zijn geworden, mondeling aan verzoeker werd meegedeeld dat het feit dat hij een probleem heeft gehad met time management ten gevolge van zijn thesis

voor de beroepscommissie geen doorslaggevend element is om de deliberatiecommissie tegen te spreken. Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat op deze manier, zo dit al kan worden beschouwd als een antwoord op verzoekers beroepargumenten, slechts zeer summier werd ingegaan op diens beroepsargumenten, zonder dat deze nader onderzocht zijn geworden en afgewogen zijn geworden tegen de overweging dat hij met een tekort van 3 ECTS-en blijft zitten. Bovendien is dit enkel mondeling meegedeeld geworden aan verzoeker en is van dat argument niks terug te vinden in de bestreden beslissing zelf zoals die betekend is geworden aan verzoeker. Slechts in de nota met opmerkingen van de verwerende partij wordt meer uitgebreid uiteengezet waarom het probleem van time management niet als doorslaggevend element kan worden beschouwd op basis waarvan mogelijks zou kunnen worden beslist dat verzoeker over de vereiste professionele hoedanigheden beschikt. Een dergelijke precisering in de nota met opmerkingen is niet terug te vinden in de stukken in het administratief dossier, en blijkt al helemaal niet uit de in de bestreden beslissing tot uitdrukking gebrachte motieven. Deze precisering dient op het eerste gezicht dan ook te worden gekwalificeerd als een motivering achteraf, die het bestaan van een motiveringsgebrek niet goed kan maken.

In de mate de verwerende partij in haar nota met opmerkingen de beroepsargumenten van verzoeker nog samengevat weergeeft en deze vervolgens tracht te weerleggen, moet worden opgemerkt dat een dergelijke weerlegging van verzoekers beroepsargumenten evenmin blijkt uit de stukken van het administratief dossier en dat dit slechts voor het eerst is gebeurd in deze nota met opmerkingen. Ook dit “antwoord” op verzoekers beroepsargumenten dient aldus te worden gekwalificeerd als een motief achteraf, dat geenszins in aanmerking lijkt te zijn genomen bij het nemen van de bestreden beslissing van 16 september 2013. Dit wordt overigens bevestigd door de nota die de eerste lezer van verzoekers eindschrijft op vraag van de verwerende partij heeft opgesteld. Deze nota dateert immers slechts van 2 december 2013 en dus van ná het nemen van de bestreden beslissing.

Uit het voorgaande volgt dan ook dat het op het eerste gezicht ten zeerste kan worden betwijfeld of de beroepscommissie de beroepsargumenten van verzoeker wel effectief in overweging heeft genomen bij het nemen van haar

beslissing. Noch uit de in de bestreden beslissing zelf opgenomen stijlformules, noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt op het eerste gezicht immers dat dit is gebeurd. Nochtans dient de beroepscommissie in het kader van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid waarover zij bij het nemen van haar beslissing beschikt, de door de beroepsindiener aangehaalde beroepsargumenten te beoordelen en dient dit tot uiting te komen in de motivering van haar beslissing. De beroepsindiener kan er namelijk aanspraak op maken dat aan zijn zaak een nieuw onderzoek wordt gewijd, wat betekent dat van diens bezwaren tegen de in eerste aanleg genomen beslissing van de deliberatiecommissie kennis werd genomen, dat ze werden onderzocht en beoordeeld en dat ze, minstens wat hun essentie betreft, een antwoord hebben gekregen.

Uit het voorgaande kan tevens worden afgeleid dat de beroepscommissie zich bij het nemen van haar beslissing eenzijdig heeft gefocust op die ene onvoldoende (van 7,33/20) voor het herexamen van het vak “Inleiding tot economie (EC006)”. Hoewel verzoeker tijdens de hoorzitting van de beroepscommissie ondermeer deze onvoldoende heeft trachten te verklaren en dit cijfer heeft trachten te nuanceren, lijkt zij - zoals gezegd- op het eerste gezicht deze beroepsargumenten van verzoeker naast zich te hebben neergelegd. Evenmin lijkt rekening te zijn gehouden met andere elementen uit dossier, zoals bijvoorbeeld het feit dat hij wel geslaagd is voor de twee andere herexamens (namelijk deze van “Eindscriptie (1ste lezer) (DE021)” en “Eindscriptie (2de lezer) (DE022)”) met telkens een score van 10/20, het feit dat de voornoemde twee vakken in het programma zwaarder doorwegen dan het vak “Inleiding tot economie (EC006)”, het feit dat de score van verzoeker voor het herexamen van het vak “Inleiding tot economie (EC006)” lichtjes gestegen is (7,33/20) ten opzichte van zijn score voor het examen uit eerste zittijd (7/20) en het feit dat verzoeker op dagelijks werk voor het vak “Inleiding tot economie (EC006)” wel degelijk geslaagd was met een score van 10/20.

De verwerende partij poogt in haar nota met opmerkingen nog aan te tonen dat wel degelijk met andere elementen rekening werd gehouden. Zo wijst zij er op dat verzoeker gedurende zijn ganse studieloopbaan veel onvoldoende scores heeft behaald en dat hij een onvoldoende score heeft behaald voor zijn eindscriptie. Wat dit eerste argument betreft, moet er op worden gewezen

dat verzoeker tijdens de voorgaande jaren van zijn studieloopbaan weliswaar ook voor andere vakken onvoldoendes heeft behaald, doch dat hij desalniettemin na herexamens, deliberaties en aanhechting naar een volgende promotie in zijn derde jaar telkens geslaagd werd verklaard en deze jaren dus met vrucht heeft voltooid. Wat het tweede argument betreft, moet worden opgemerkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn herexamen wel degelijk geslaagd was voor zijn eindschrijving. Deze twee door de verwerende partij aangehaalde argumenten kunnen aldus de beslissing om verzoeker definitief mislukt te verklaren op het eerste gezicht geenszins mee ondersteunen.

In de mate de verwerende partij in haar nota met opmerkingen nog opwerpt dat ook het karakterieel parcours van verzoeker niet onbesproken is, dient te worden opgemerkt dat de thans bestreden beslissing geen beslissing is die betrekking heeft op de karakteriële hoedanigheden, doch wel op de professionele hoedanigheden.

Op het eerste gezicht moet dan ook worden vastgesteld dat de thans bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze is tot stand gekomen, doordat geen behoorlijke afweging lijkt te zijn gebeurd tussen verschillende elementen en niet met alle relevante elementen lijkt rekening te zijn gehouden, maar daarentegen eenzijdig werd gefocust op het niet-slagen voor één vak. Dit motief uit de bestreden beslissing kan op het eerste gezicht bezwaarlijk worden beschouwd als een deugdelijk motief.

Verzoeker had inderdaad niet automatisch geslaagd moeten worden verklaard voor het herexamen voor het vak “Inleiding tot economie (EC006)” louter omwille van het feit dat hij wel geslaagd was voor het herexamen voor zijn eindschrijving, zoals de verwerende partij ook aangeeft in haar nota met opmerkingen. Dit neemt niet weg dat zij haar beslissing om verzoeker slechts op basis van één enkele onvoldoende definitief mislukt te verklaren wel deugdelijk dient te motiveren, en dit op basis van een zorgvuldige afweging tussen de verschillende elementen uit het dossier, wat in casu dus op het eerste gezicht niet lijkt te zijn gebeurd.

Het eerste en tweede onderdeel van het enig middel samengenomen zijn derhalve in de aangegeven mate ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6.1. Standpunt van de partijen

6.1. Verzoeker stelt dat hij ten gevolge van de bestreden beslissing momenteel “definitief mislukt” is verklaard. Dit impliceert dat hij niet kan worden opgenomen in het actief kader in de hoedanigheid van beroepsofficier. Hij kan enkel nog ofwel worden gereclasseerd in de zin van artikel 84, § 2, 3° of 4° van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 ofwel de hoedanigheid van kandidaat verliezen in de zin van artikel 85 van het voornoemde koninklijk besluit. Verzoeker wijst er op dat de keuze tussen de twee voornoemde mogelijkheden niet aan hem toekomt, maar aan de overheid. Hij kan enkel een verzoek tot reclassering indienen.

Dit verzoek tot reclassering in de hoedanigheid van aanvullingsofficier werd ook effectief ingediend, zo doet verzoeker gelden. Hij stelt dat hij zich daartoe genoodzaakt voelde. Indien hij dit niet zou hebben gedaan, kon de overheid immers enkel beslissen hem de hoedanigheid van kandidaat te ontnemen. Verzoeker wilde echter zijn opgebouwde kennis inzake militaire competenties niet verloren zien gaan en geeft de voorkeur aan een job binnen defensie, zodat hij dus niet anders kon dan een dergelijk verzoek in te dienen.

Verzoeker wijst er op dat de overheid niet verplicht is om dat verzoek tot reclassering in te willigen. Op het ogenblik van het indienen van voorliggend verzoekschrift bij de Raad van State was nog geen beslissing genomen omtrent dat reclasseringsverzoek en bestond aldus nog de mogelijkheid dat het zou worden geweigerd en verzoeker alsnog defensie zou moeten verlaten. Verzoeker situeert zijn nadeel in eerste instantie dan ook in de onzekerheid die hij dient te ondergaan in afwachting van de beslissing van de overheid omtrent ofwel zijn reclassering ofwel het ontnemen van zijn hoedanigheid van kandidaat. Deze onzekerheid is moreel en psychisch bijzonder lastig te dragen. Enkel een schorsing kan op korte termijn deze onzekerheid terug omvormen naar nieuwe hoop.

Daarnaast wijst verzoeker er op dat, indien zijn reclasseringsverzoek zou worden ingewilligd, zijn situatie uiterst denigrerend zal zijn. Bij een reclassering zal het hem worden toegestaan om een nieuwe vorming

aan te vatten in de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsmilitair in dezelfde personeelscategorie. Dit betekent dat hij een degradatie zal ondergaan doordat hij de hoedanigheid van beroepsofficier verliest. Welnu, een degradatie binnen militaire kringen is uiterst ongepast en een “smet” op de professionele loopbaan binnen defensie, zo voert verzoeker aan.

Een “definitief mislukt” verklaring vernietigt bovendien al zijn verdiensten, zo stelt verzoeker nog. Hij is slechts op één vak gebuisd en dit in zijn laatste jaar. De door hem opgebouwde kennis dreigt verloren te gaan. Zelfs indien hij wordt gereclasseerd, zal bij de uitoefening van zijn gereclasseerde functie de opgebouwde kennis niet op peil kunnen worden gehouden. Hij zal in de toekomst zijn opgedane kennis niet volledig kunnen benutten en verder verfijnen, ook al heeft hij al de vakken die overeenstemmen met de omschrijving van de polytechnische faculteit met succes afgelegd. Hij zal geen polytechnische taken binnen defensie kunnen uitoefenen ondanks dat hij voor alle polytechnisch gerelateerde vakken geslaagd is. Door het niet uitoefenen van polytechnische taken, zal zijn kennis dan ook teloorgaan en doorheen de tijd vervagen. Enkel een schorsing kan op een snelle manier ervoor zorgen dat dit niet gebeurt. Hoe meer de tijd verstrijkt, hoe groter op dat vlak het nadeel wordt. Een nietigverklaring kan naar het oordeel van verzoeker dat nadeel niet meer ongedaan maken.

Verzoeker ziet zijn loopbaan binnen defensie een negatieve wending nemen. Zijn carrièremogelijkheden zijn er beperkter of zelfs nihil. Immers, indien zijn verzoek tot reclassering niet zou worden aanvaard, zal hij defensie moeten verlaten en zal de door hem opgedane militaire, leidinggevende en academische kennis niet benut of uitgebreid kunnen worden. Indien zijn verzoek tot reclassering wel wordt ingewilligd, zal hij slechts in de graden van lager officier benoemd worden, waardoor zijn carrièremogelijkheden geplafonneerd zijn. Bovendien dreigt de door hem opgedane kennis teloor te gaan indien zijn loopbaan niet op relatief korte termijn kan worden voortgezet.

Bij goedkeuring van het reclasseringsverzoek verkrijgt hij de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier. Dit betekent dat hij dan nog steeds geen deel uitmaakt van het actief kader en dat hij de hoedanigheid heeft van kandidaat en dus niet van aanvullingsmilitair. Hij zal in dat geval een nieuwe vormingscyclus moeten aanvatten, wat in zijn specifiek geval twee jaren zal duren.

Aldus heeft hij een onzeker statuut. Hij maakt immers nog steeds geen deel uit van het actief kader en bij negatieve beoordelingen tijdens de vormingscyclus loopt hij nog steeds het risico nooit deel te zullen uitmaken van het actief kader.

Binnen militaire kringen is reclassering naar een minder gunstig statuut zeer denigrerend. Gezien defensie een vrij gesloten groep is, is het volgens verzoeker niet helemaal onlogisch dat zijn nieuwe onderrichters een negatief beeld van hem zullen hebben nog voordat hij de nieuwe vorming heeft aangevat. Hierdoor bestaat de kans dat zij geen neutrale beoordeling meer zullen kunnen vellen over zijn prestaties. Bij een negatieve beoordeling loopt hij opnieuw het risico op een verklaring “definitief mislukt”. Dit betekent dat hij in dat geval zijn hoedanigheid van kandidaat verliest, aangezien reclassering slechts éénmaal kan worden toegestaan. Een andere maatregel is niet mogelijk. De situatie blijft voor hem zeer onzeker, wat een morele en psychische impact heeft.

6.1.2. De verwerende partij stelt zich te schikken naar de wijsheid van de Raad van State.

6.2. Beoordeling

Met de thans bestreden beslissing van de beroepscommissie van 16 september 2013 wordt verzoeker “definitief mislukt” verklaard.

Ten gevolge van de bestreden beslissing ziet verzoeker in zijn laatste jaar van academische studies aan de Koninklijke Militaire School zijn studieloopbaan aldus definitief beëindigd worden. Zoals verzoeker ook zelf aangeeft in zijn uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dreigt de kennis die hij tijdens deze studieloopbaan heeft verworven teloor te gaan en dreigt ze een maat voor niets te worden. Ten gevolge van zijn definitieve mislukking kan hij immers niet worden opgenomen in het actief kader in de hoedanigheid van beroepsofficier, waardoor hij de opgedane kennis niet verder zal moeten/kunnen aanwenden in het kader van zijn verdere beroepsloopbaan. Dat inmiddels beslist werd verzoeker effectief te reclasseren in de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier, doet aan de voorgaande vaststelling geen enkele afbreuk. Het is immers niet ondenkbaar dat hij in die hoedanigheid zijn opgedane

kennis niet in dezelfde mate op peil zal kunnen houden dan in de hoedanigheid die hij had kunnen bekomen indien hij niet definitief mislukt was verklaard. Het teloorgaan, of minstens het niet verder op peil kunnen houden, van deze kennis vormt dan ook een nadeel dat mogelijks niet meer zal kunnen worden hersteld na een eventueel vernietigingsarrest van de bestreden beslissing.

Bovendien ziet verzoeker ten gevolge van de bestreden beslissing zijn beroepsloopbaan geblokkeerd of minstens beperkt worden, doordat hij niet meer kan worden opgenomen in het actief kader in de hoedanigheid van beroepsofficier. Welnu, een dergelijke blokkering of beperking van de beroepsloopbaan vormt een nadeel dat als ernstig en moeilijk te herstellen dient te worden beschouwd. Zulke bijzondere omstandigheden kunnen immers rechtvaardigen dat verzoeker niet moet wachten op een uitspraak volgens de gewone procedureregels.

De voornoemde gegevens volstaan op zich dan ook om aan te nemen dat verzoeker ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig nadeel ondergaat dat nog moeilijk zal kunnen worden hersteld na een eventueel vernietigingsarrest.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de beroepscommissie KMS van 16 september 2013 houdende de bevestiging van de uitspraak van de deliberatiecommissie Ma2 POL van de Koninklijke Militaire School (KMS) van 27 augustus 2013 waarbij is besloten dat de heer Laurens ROTTIERS, Olt KBO, definitief mislukt is”.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien april tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen